

25 Οκτωβρίου 2022

«Επιστροφή και Αφιέρωση: στοχασμοί αγάπης και ευγνωμοσύνης στη μνήμη του π. Αδαμαντίου Αυγουστίδη»: Αφιέρωμα, στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Άφησε έντονο το αποτύπωμα του και στην Εκκλησία, και στην επιστήμη. Ήταν ένας ώριμος άνθρωπος που μπορούσε να συνταιριάξει τις δύο λειτουργίες, του κληρικού και του ψυχιάτρου, που δεν ξεπερνούσε τα όρια. Υπήρξε ένας ισχυρός συνδετικός κρίκος, ανάμεσά στην ψυχιατρική και την Εκκλησία.

Εσπερίδα αφιερωμένη στη μνήμη του μακαριστού π. Αδαμαντίου Αυγουστίδη, πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 23 Οκτωβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Συμμετείχαν, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Σταύρος Κοφινάς, Θεολόγος, Διδάκτωρ Ψυχολογίας και Συντονιστής του Δικτύου του Οικουμενικού Πατριαρχείου για την Ποιμαντική Διακονία στο Χώρο της Υγείας, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Θερμός, Ψυχίατρος παιδιών και εφήβων, Διδάκτωρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και Καθηγητής στην Ανωτάτη Εκκλησιαστική Ακαδημία Αθηνών, ο κ. Γεώργιος Χριστοδούλου, Ομότιμος Καθηγητής της Ψυχιατρικής στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και ο κ. Δημήτριος Κυριαζής, Ψυχίατρος - Ψυχαναλυτής, Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Θράκης.

Η συνάντηση, μεταδόθηκε από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Ο μακαριστός π. Αδαμάντιος, άφησε έντονο το αποτύπωμα του και στην Εκκλησία, και στην επιστήμη. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στον Κορυδαλλό, έζησε μετά τον γάμο του στον Πειραιά, και έγινε κληρικός, ψυχίατρος και καθηγητής στην Θεολογική Σχολή.

Οι τέσσερεις συνομιλητές, άνθρωποι που είχαν συνεργαστεί και συνδεθεί μαζί του, συνέθεσαν, μέσα από τις εμπειρίες και αναμνήσεις τους, το πορτραίτο του μακαριστού π. Αδαμαντίου, ώστε το πέρασμα και τα πεπραγμένα του να γίνουν κτήμα των ενδιαφερομένων μέσα στο σώμα της Εκκλησίας και την επιστημονική κοινότητα.

Ιδιαίτερη μνεία έγινε αρχικά, στην επαφή του μακαριστού με τον Γέροντα Σωφρόνιο του Έσσεξ της Αγγλίας, ήδη ανακηρυγμένου αγίου της Εκκλησίας μας. Η επαφή με τον άγιο, τον άλλαξε ως άνθρωπο, σε σημείο που να αφιερωθεί στον εκκλησιαστικό χώρο με την μορφή της ιερωσύνης και της ποιμαντικής διακονίας.

Ζήτησε να ειδικευθεί στην ψυχιατρική, που ήταν ένα τολμηρό βήμα, και λόγω προκαταλήψεων υπήρξαν αρχικά έντονες αντιδράσεις. Κάμφθηκαν όμως οι αντιδράσεις αυτές, λόγω της προσωπικότητας του.

Γιατί, όπως τονίστηκε, ήταν ένας ώριμος άνθρωπος που μπορούσε να συνταιριάξει τις δύο λειτουργίες, του κληρικού και του ψυχίατρου, που δεν ξεπερνούσε τα όρια, για καλύτερη συνεννόηση. Υπήρξε ένας ισχυρός συνδετικός κρίκος, ανάμεσά στην ψυχιατρική και την Εκκλησία.

Ένα κεφάλαιο της συμβολής του π. Αδαμαντίου, στην ψυχιατρική, την κοινωνία και την Εκκλησία, ήταν η συμμετοχή του, στον αποϊδρυματισμό των ασθενών της Λέρου, όταν διακονούσε στην Μητρόπολη Θηβών και Λεβαδείας.

«Το θέμα της συνεργασίας Εκκλησίας και ψυχιατρικής και η σημασία που έχει η πίστη για την ψυχική υγεία, σήμερα φαίνεται αυτονόητο, γιατί έχει διανυθεί μεγάλος δρόμος, όπου πλέον υπάρχουν πάμπολλες έρευνες που τονίζουν ότι η θρησκευτικότητα συμβάλλει την ψυχική υγεία. Αλλά την εποχή που ξεκίνησε ο π. Αδαμάντιος τα πράγματα δεν ήταν ακόμη ούτε στην αρχή.»

Ο π. Αδαμάντιος υπήρξε ένας κεντρικός μοχλός αυτού του διαλόγου, που έβγαλε πολύ δουλειά κι όχι πάντοτε εμφανή. Ήταν άνθρωπος που μπορούσε να δουλεύει αφανώς, να χτίζει γέφυρες, να γκρεμίζει προκαταλήψεις.

Η δράση του είχε αναπτυχθεί και έγινε εμφανής και στον εκκλησιαστικό χώρο, όπου κι εκεί υπήρχαν προκαταλήψεις, που είναι σήμερα μειωμένες. Κι όπως

επεσήμαναν οι συνομιλητές:

«Πίσω από την μείωση της καχυποψίας, της επιφυλακτικότητας, ακόμη και της επιθετικότητας κάποιες φορές, από κληρικούς και λαϊκούς, βρίσκεται και ο μακαριστός, με τις εκκλησιαστικές του δράσεις, το πρόγραμμα ποιμαντικής επιμόρφωσης, τις ομιλίες του, τα βιβλία του.»

Το Ίδρυμα Ποιμαντικής Επιμόρφωσης της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, έγινε με την προσωπική σφραγίδα του π. Αδαμαντίου, ο οποίος το έστησε και προχωράει πλέον ουσιαστικά σε όλες τις Μητροπόλεις της χώρας. Δίνει πιστοποιημένα και συστηματικά επιμόρφωση σε ποικίλα θέματα, στους κληρικούς, με κύριους ομιλητές ειδικούς ψυχικής υγείας, ψυχίατρους και ψυχολόγους.

Είχε μεγάλο αίσθημα ευθύνης απέναντι στους ανθρώπους, και από την πλευρά των ψυχικά ασθενών, και την πλευρά των ποιμενομένων, και θέλησε πραγματικά να τους υπηρετήσει.

«Σε σχέση με τον διάλογο, η επιτυχία είναι η γλώσσα που χρησιμοποιείς. Ο π. Αδαμάντιος είχε την ικανότητα και το ιδιαίτερο ταλέντο να χρησιμοποιεί την θεολογική γλώσσα εκεί που έπρεπε, και αντιστοίχως την ιατρική γλώσσα εκεί που έπρεπε, κάτι που είναι πολύ σπάνιο.»

Είχε μία ριζοσπαστικότητα στην σκέψη του, στον χειρισμό τόσο της κοινωνικής προβληματικής, όσο και της εκκλησιαστικής πραγματικότητας. Ήταν ένας άνθρωπος που είχε μια βαθιά ενσυναίσθηση, και που εύκολα μπορούσε να καταλάβει τον άλλον και να τοποθετηθεί.

Αυτό το πέρασμα από την θεωρία στην πράξη διαρκώς, δεν είναι εύκολο και δεν το έχουν όλοι. Αλλά, όπως παρατήρησαν, για τον π. Αδαμάντιο το γεγονός ότι είχε την ικανότητα να μιλάει στην γλώσσα που έπρεπε κάθε φορά, αποτελούσε και θεωρητική πεποίθηση την οποία αποτύπωσε και σε βιβλία.

Μπορούσε να μιλήσει για όλα τα θέματα που ακούγονται θεωρητικά, γιατί είχε μία κλινική βάση των πραγμάτων. Ήταν ένας ψυχίατρος που πονούσε τους αρρώστους και υπήρχε μία προσωπική προσέγγιση σε ότι έγραψε, γιατί τα είχε βιώσει στους ανθρώπους που είχε συναντήσει.

Έδειξε έμπρακτα, ότι νοιαζόταν για ανθρώπους, που είχαν ξεχάσει ότι είναι άνθρωποι. Η συμβολή του στην αποασυλοποίηση των αρρώστων του ψυχιατρικού νοσοκομείου της Λέρου ήταν πολύ αποφασιστική, έκανε πολύ προσωπική δουλειά και αφοσιώθηκε σε αυτό το έργο, που το θεωρούσε πολύ σημαντικό. Το όραμα πως να γίνουν άνθρωποι αυτοί που είχαν υποστεί κακομεταχείριση και να ξαναβρούν τον δρόμο τους, έστω σε ένα οικοτροφείο.

Όπως έγραψε σε ανακοίνωση του, το προσωπικό των οικοτροφείων του Ελληνικού Κέντρου Ψυχικής Υγιεινής και Ερευνών, μετά την εκδημία του: «Έκανε το οικοτροφείο σπίτι του για να μην φοβόμαστε, για να νοιώθει το προσωπικό του ασφαλή, για να μάθουμε πως οι ασθενείς, όσο σχιζοφρενείς και αν είναι, αποζητούν μόνο την αγάπη, αυτή είναι η θεραπεία. Και ότι αυτοί φοβούνται πιο πολύ από εμάς, άρα έχουμε τα ίδια συναισθήματα, άρα μπορούμε να τους βοηθήσουμε, δεν είναι περιθωριακοί.

Μας έδειξε πως να αγαπάμε και να νοιαζόμαστε γι' αυτούς. Έτρωγε μαζί τους, μαγείρευε μαζί τους, αποτέλεσε το πρότυπο μας. Και το αποτέλεσμα εντυπωσιακό.»

Ο π. Αδαμάντιος μία ζωή μετέφραζε την Εκκλησία στους ψυχιάτρους, και την ψυχιατρική στους ιερείς. Αναλώθηκε σε αυτό το μεταφραστικό έργο και είχε έναν διπλό αφυπνιστικό ρόλο, ήταν συνδετικός κρίκος σε όλα.

[Το αφιέρωμα μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ:](#)